

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्रीमद्वेङ्कटाध्वरि विरचितम्
॥ श्रीलक्ष्मीसहस्रम् ॥
॥ यमकस्तवकः ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ यमकस्तवकः ॥

यशस्विनीमुपासीय यदुनाथसधर्मिणीम्।
यमकं कथयन्त्यार्या यत्पदं कल्पशाखिनः ॥ १ ॥

दयासंपूर्णहृदया मया कृतमनामया।
रमा गुणेन परमा स्तवं गृह्णातु वास्तवम् ॥ २ ॥

मातस्त्वदङ्घ्रौ मम देहि भक्तिं
माऽतः परस्मिन् हृदयं प्रसाङ्क्षीत्।
सा कंसशत्रोर्दयिते शुभेन
साकं चरीकर्त्यशुभप्रशान्तिम् ॥ ३ ॥

रमाऽरमापत्तिमपास्यतां मे
दयोदयोपेक्षितभक्तमन्तुः।
मुदामुदारां च दिशेत् समृद्धिं
नतानतापान् कुरुते यदीक्षा ॥ ४ ॥

रमे पदाब्जे तव ते मनोरमे
नमेयमुच्चैरितरा गतिर्न मे।
सुरेश्वरो यद्भजनेन भासुरे
पदे पुना राजति दैत्यलोपदे ॥ ५ ॥

उदारविभवा भवामयहरा
हरादिमहिता हिताय कमला।
सुधौघसदृशा दृशा शुभदया
दयालुरधुना धुनातु दुरितम् ॥ ६ ॥

घनाघनाभस्य घनाघनाशिनः
सदा सदाशारसदा सदाढ्यधीः।

हिताहिताक्षर्या रहिताहिता मनो-
रमेऽरमेवाचर मे रमे मुदम् ॥ ७ ॥

सरोरुहारामगृहां सुमल्लिका-
सरोरुहारां कमलां मधुद्विषः।
भुजान्तरामोदकरीं नुमः क्षमा
भुजां तरामोऽनुसृतिं व्यथाम्बुधिम् ॥ ८ ॥

नृपो निरास्थः सुमनोजने यो
मनोजनेयो न हि तेन मेऽर्थः।
स्थितां प्रणम्यासमुरस्यहं तु
मुरस्य हन्तुः स्वयमिन्दिरे त्वाम् ॥ ९ ॥

दृष्टिर्दयैकावनि ते रमे नः
छिनत्तु विष्णोर्वनितेऽरमेनः।
भवे तवास्येयमपीडनेन
कुतः क्षतिर्मे यमपीडनेन ॥ १० ॥

कुभूभुजां सम्प्रति माननेन
फलं सुधांशुप्रतिमानने न।
शुभं प्रयच्छाविकलं कलेश-
स्वसस्त्वहं स्यां विकलङ्कलेशः ॥ ११ ॥

करोतु मोदं कमला समुन्मिषत्-
कलाविलासा रसिनी विभावसौ।
कृपानिधौ वेङ्कटशैलनायके
कलाविला सारसिनी विभावसौ ॥ १२ ॥

योगाय यो गायति भावुकेन
रामे वरामेव हरेस्तवाख्याम्।
नालीक नालीक सवित्रि धाम
तेनाक्षतेनाक्षयमाप्यते तत् ॥ १३ ॥

नृणां दृशः सार्थयितुं तवाभूत्
 रमे यदेहा नरमेयदेहा।
 प्राप्ता तदा त्वं फणिराजशैल-
 वनालिकेलां नवनालिकेराम् ॥ १४ ॥

त्वयाश्रितस्यात्र परत्र चोच्चकै-
 रकारि रामे नरकारिरामे।
 गोपालकं त्वं नयसे रसं या
 गवा समेतं नगवासमेतम् ॥ १५ ॥

शुद्धया त्वदभिधासहस्रकं
 यो गिरा जपति ना समन्ततः।
 त्वं विदुर्हरिसखि त्रयीविदो
 योगिराजपतिना समं ततः ॥ १६ ॥

दानश्रिया विहसितामरसालये तां
 तापापहां जननि तामरसालये ताम्।
 पादद्वयीं स हि भजेद्वृचिरागमां ते
 यस्यास्ति निर्मलधियो रुचिरागमान्ते ॥ १७ ॥

वशितसर्वजगत्पतिरक्षया
 दृगशुभं तव लुम्पति रक्षया।
 हृदयमुज्झतु देवि न मामकं
 त्वदिनमन्यमितो विनमाम कम् ॥ १८ ॥

त्यजति यच्छुभलाभवती न तान्
 जननि मत्प्रभृतीन् भवती नतान्।
 मिलति मे न यथा मतिरंहसा
 मम तथा दयतामतिरंहसा ॥ १९ ॥

पद्मेऽस्तु तुभ्यं प्रथमा नमस्या
 स्थिरं फलं हि प्रथमानमस्याः।

विधाय मान्यामहतामहं तां
हराम्यरीणां महतामहन्ताम् ॥ २० ॥

भवत्यजेयं तनुतेऽजसेव्या
जनाय लोकं दययैव तं श्रीः।
भवत्यजे यं तनुतेजसे व्या-
ध्यघोज्झितं मे कुहूदेऽपि दत्ते ॥ २१ ॥

निधाय भवती दृशं नवसरोजपत्रायतां
श्रितं हरिपुरन्धि मां हतनमद्विपत् त्रायताम्।
न मां किल विना त्वयाऽऽपदि तमः कदम्बादयः
कठोरहृदयो हरिःखलजनेऽस्मदम्बादयः ॥ २२ ॥

न स माधवस्तव गुणानसमा-
यतनेत्र एव कमलायतने।
क्षमतेऽभिधातु मतिदक्षमतेः
स्तवनाय कः पटुमतिस्तव ना ॥ २३ ॥

भवती जगदम्ब कृतार्तभवो-
परमा परमा परमा परमा।
कुहूदोऽद्वितटीमवनाय कृपा-
महिता महिता महिता महिता ॥ २४ ॥

रमा रमा रमा रमाध्युपासितं यमर्णवात्।
धियो हरिं वृषाचलोत्तमेतमेतमेत मे ॥ २५ ॥

त्रातुमप्रच्युता वारिजातेक्षणा
त्वं नतात् ध्वस्तदेवारिजातेक्षणात्।
पातकादिन्दिरे पाहि मां शोभित-
श्रीरघ ध्वान्तलोपा हिमांशोऽभितः ॥ २६ ॥

मन्दारा मन्दारा मन्दारा मन्दारात्
व्याधिष्ठा दैत्यारेः शेषाद्रिं तं प्राप्ताः।

सारावा सारावा सारावा सारावा-

गालीढा शृङ्गालीः यस्यार्तान् सन्त्रातुम् ॥ २७ ॥

शमदमौ मदमौढ्यहरौ वहन्

मधुरिपुं धुरि पुण्यकृतां स्थितः।

विनमतीनमतीव तवार्चको

निजगदं जगदम्ब जहाति च ॥ २८ ॥

जननि त्वया परिचरत्

सुरकिन्नरकान्तया नयजुषा स्तुतया।

हृदि मे विना किमपि क्लृप्तनमन्

नरकान्तया न यजुषा स्तुतया ॥ २९ ॥

त्वमेव सेव्याऽसि दृशैव ते स्थिरं

रमे यतो यादवनायके बलम्।

उरो हि शौरैरुदधेस्त्वमग्रही

रमेय तोयादवनाय केवलम् ॥ ३० ॥

सारसं श्रितवतीं ससारसं-

माननां हिमकरोपमाननाम्।

देवतां प्रणमतो मुदेव तां

वेदनादमहितां न वेदना ॥ ३१ ॥

सा मयि देयादीक्षां

रमार्त रक्षार्थमाददे या दीक्षाम्।

यत्पदजलजनतानाम्

अपि सुगमं दिव्यधाम जलजनतानाम् ॥ ३२ ॥

कमले राजीवानां

कुले स्थिता त्वं गतिः परा जीवानाम्।

जगदाराध्या यन्ति

श्रेयस्त्वां ये कृतादरा ध्यायन्ति ॥ ३३ ॥

किमपि महोदारेषु
 प्रथमं मधुवैरिणो महो दारेषु।
 जयति सपर्या यस्य
 स्थिरफलदात्री सुरद्रूपर्यायस्य ॥ ३४ ॥

विधृतां हरिणाङ्केन
 त्वां प्रतिवददाननां हि हरिणाङ्केन।
 प्रणमन् जननि बिडौजाः
 जनो भुवि स्यात् स्वबन्धुजननिबिडौजाः ॥ ३५ ॥

कलशोदधिकन्या यं
 पश्यति विद्वात् स तावदधिकन्यायम्।
 जितकथकवितानेन
 त्रयीविदा लभ्यते च कविताऽनेन ॥ ३६ ॥

श्रीः सेवानरकेषु
 त्वयाऽर्च्यतां हरिरिताढ्यवानरकेषु।
 मां विनिपात्य न घोराः
 शुचो यथा नयति किन्तु पात्यन घोराः ॥ ३७ ॥

सततविकाराकल्पं
 प्राप्तोऽहं देहमम्ब काराकल्पम्।
 कुभवादाशु भवत्या
 स्वयमुद्धार्यो रमे सदा शुभवत्या ॥ ३८ ॥

सारासाराज्ञान-
 स्थानेन किमस्ततेजसा राज्ञा नः।
 श्रीस्त्वयि मानसमेतत्
 न्यस्येम विमुक्तयेऽभिमानसमेतम् ॥ ३९ ॥

व्यक्तिं विन्देमहि ताम्
 इन्द्रादिसुरैर्नवारविन्दे महिताम्।

मध्यमतारकवर्णे-

ऽभिहिता या नखजितोरुतारकवर्णा ॥ ४० ॥

हतसदरिद्रव्याधिः

श्रितजनमुच्छिन्नदुर्दरिद्रव्याधिः ।

अतुलकृपा या देव-

प्रणुता सा मां रमाऽत्र पायादेव ॥ ४१ ॥

शोषितभवनदयाग-

स्तन्येशः कचजितोत्प्रभवनदयागः ।

सोऽनभिभवनदयागः

सोद्वाऽवति पद्मयाऽऽत्मभवनदयागः ॥ ४२ ॥

त्वां हि सुधी राजयति

स्तुतां स्तवैर्यः प्रमानिधी राजयतिः ।

भवति स धी राजयति

श्रीः स्तंभभुवोऽत्र सोदधीरा जयति ॥ ४३ ॥

भक्ततमानायतया

दृक् तव कमले सुरोत्तमानायत या ।

विश्रुतमानायतया

शमय भवं श्रेयसेऽसमानाय तया ॥ ४४ ॥

श्रीः परभागवतीयम्

यभिष्टुता सा मुकुन्दभागवती यम् ।

फणिवृषभागवतीयं

पश्यति भजते पदं स भागवतीयम् ॥ ४५ ॥

तृड्या तनयाचार्याः

अहितेनान्तस्त्वयाऽब्धितनया चार्या ।

त्वं चित्त न याचार्या

प्रभृतीरितरा नमच्छ्रुतनयाचार्याः ॥ ४६ ॥

मां हरिरामाऽऽयतया दृशा
 पुनात्वेनसां विरामाय तया।
 प्रथिततरामायतया
 काकेऽप्यसुरे कृपां परमायतया ॥ ४७ ॥

राशेर्वारामस्य श्रीस्त्वं
 दुहिताऽथचोत्सवारामस्य।
 अवनिभवा रामस्य प्रिया
 धियं नः सदोषवारामस्य ॥ ४८ ॥

हरिसुरदारुण्ये नः
 स्थितिमुषि वल्लिवदभूद्यदारुण्येन।
 भृतवन्दारुण्येन
 त्वीडे दैवतमसङ्गि दारुण्येन ॥ ४९ ॥

श्रीर्हितकरवाणी यान्
 पश्यति तेभ्यो नमांसि करवाणीयान्।
 हतशोकरवाणीयान्
 हातुमनर्थान् सुमप्रकरवाणीयान् ॥ ५० ॥

महोदयाऽऽसारभुजात्वयातया
 महोदया सारभुजा त्वया तया।
 विलोपकारातिशयास्तदे विभा-
 विलोपकारातिशयास्त देवि भा ॥ ५१ ॥

सुरक्षया देवहिता दृशावमा-
 सुरक्षयादेव हि तादृशाऽव मा।
 मुदा रमे धेहि गिरा विहानता-
 मुदारमेधेऽहिगिराविहानता ॥ ५२ ॥

केवलं तुच्छविमता हरिणा क्षितवामताः।
 के वलन्तु च्छविमता हरिणाक्षि तवामताः ॥ ५३ ॥

वैरस्य हानिदानेन मान्यासाध्येन साऽद्य तु।
वैरस्यहानिदानेन मान्या साध्येन सा द्यतु ॥ ५४ ॥

वृषाचलेऽशङ्करतोद्यमान-
वृषाचले शङ्करतोद्यमान।
वृषाचलेशं करतोद्यमान
याम्बात्यजो वष्टि दृशो गिरस्ते ॥ ५५ ॥

राजीवायतना परत्र महतीं कुर्यान्मुदे नः कृपा
राजीवायतनागबाहुरघ हृत् कृष्णो न देवोऽपरः।
रा जीवाय तनाविहापि सुखदा शुद्धा तवैवाप्यते
राजीवायत नायकं फणिगिरिर्याऽसौ दयास्नीतसाम् ॥ ५६ ॥

कौमारमारचयतः सफलं तपोऽस्य
सा मारमारकनुतस्य वृषाचलेन्दोः।
रामा रमा रहितकोपतया कृतास्मत्-
क्षेममारमारविसुधांशु जयत्यवन्याम् ॥ ५७ ॥

कलितमसारमनाशा-
ध्यायामहितं न रामरामान्यम्।
कलितमसारमनाशा
ध्यायाम हि तन्नरामरामान्यम् ॥ ५८ ॥

सारसेन महितापहारिका-
सारसेनमहितापहारिका।
सारसेन महिताप हारिका-
ऽनन्तगा जयति याऽनघ रमा ॥ ५९ ॥

त्वं गतिं जननि यच्छ वैभवी
मा नयाऽमितरसा महो दया।
मानयामि तरसामहोदया
मानयामितरसामहोदया ॥ ६० ॥

मारमातरणिमानमस्यतां
मा रमातरणिमानमस्यताम्।
मारमातरणिमानमस्यतां
मारमातरणि मानमस्य ताम् ॥ ६१ ॥

॥ इति श्रीमद्वेङ्कटाधरिविरचिते श्रीलक्ष्मीसहस्रे यमकस्तबकः ॥